

Katholieke rituelen rond Pasen en vasten

Welk kind heeft tegenwoordig nog een vastentrommeltje? En brengt de paashaas de paaseieren of zit het toch anders? Aan katholieke kinderen werd vroeger verteld dat de kerkklokken naar Rome waren, als deze tijdens de week voor Pasen niet luidden. Op Paaszaterdag kwamen ze dan weer terug en brachten ook de paaseieren mee. De katholieke kerk staat uitgebreid stil bij Pasen. 'Het is een feest met veel symboliek en rituelen en dat maakt het zo bijzonder', vinden Jan en Miep de Wildt, beide nauw betrokken bij de parochie in Wijk aan Zee. Het vasten is van particulier beleven een collectief beleven geworden.

Pasen begint een week van te voren met een dienst op Palmzondag. Na afloop krijgen de kerkleden een palmtakje dat symbool staat voor de intocht van Jezus in Jeruzalem met palmtakken. Het takje gaat mee naar huis en hangt tot Aswoensdag van het volgend jaar achter het kruisje in de woonkamer. Dan wordt het weggehaald en breekt de vastentijd aan die 40 dagen duurt.

Op Witte Donderdag is de eucharistieviering, die aan het laatste avondmaal van Christus en de discipelen refereert. Op Goede Vrijdag wordt de dienst geleid door Jan zelf, die één van de twee parochiële voorgangers is van de Odulphuskerk. 'Het wordt heel sober gehouden omdat we de

'Het vasten heeft nu een andere wending gekregen', vertelt ze. 'Tegenwoordig wordt er in de kerk een sobere maaltijd gehouden in het kader van een vastenactie. Er wordt gezamenlijk soep met brood gegeten en het geldt dat je daarmee uitspaart voor een maaltijd thuis, wordt ingezameld. Van een particulier beleven is het nu een collectief beleven geworden.'

Dat collectief beleven is voor Jan en Miep wat een kerk de moeite waard maakt. Of je dat nu doet met je eigen parochie, met de protestantse gemeenschap of nog breder, met z'n allen in een tent op de dorpswei. Wat oecumene betreft is Wijk aan Zee altijd erg vooruitstrevend geweest. In de jaren zestig van de verzuiling met protestantse en katholieke winkeliers, konden pater Jan den Ouden en dominee Borghardt het juist erg goed met elkaar vinden. Dankzij hen werd in Wijk aan Zee al vroeg de oecumenische trend gezet. Het begon met incidentele ontmoetingen en activiteiten, maar van het één kwam het ander. Tegenwoordig zijn er meerdere gezamenlijke vieringen per jaar.

Dat er hier zo weinig kerkelijke strijd is geweest, is volgens Jan te danken aan de goede omgangsvormen in het dorp. 'Dat is nog steeds zo, hier gaat het niet om instituten maar om mensen.' Miep en Jan vinden dat de kerk een plek moet zijn waar je samen komt, waar je samen kan luisteren naar muziek en goede woorden, waar je feest viert maar ook mensen uitdraagt, begraaft. Een kerk die het gevoel van saamhorigheid in een dorp versterkt.

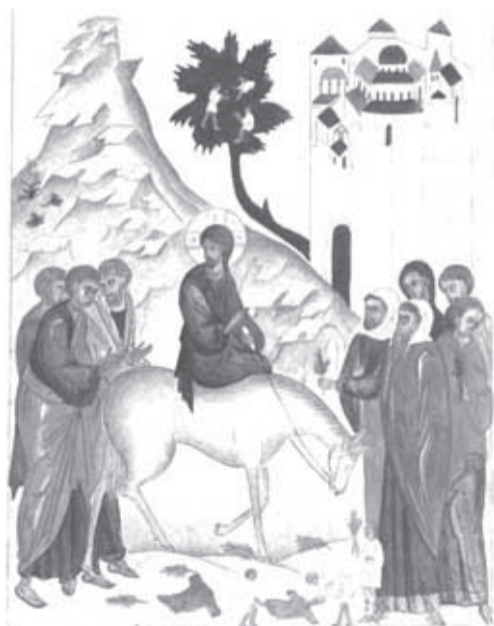
Marjan Procee

Paashaas

De haas is van oorsprong een heidens symbool dat voor vruchtbaarheid staat. Hoe een chocoladehaas ertoe komt om eieren in de tuin te verstopten is nog altijd een mysterie.

Paasduin

Dit duin is ontstaan toen vroeger in de paasnacht een orkaan de kust geselde en door het opgezogen zand een hele hoge duin opwierp. Lange tijd werden hier met Pasen eieren verstopt en mochten kinderen ze zoeken.

kruisiging herdenken. Ook wordt stil gestaan bij het lijden in de wereld van nu. In de paaswake op zaterdag vieren we het nieuwe leven met veel symboliek. In een geheel verduisterde kerk wordt de paaskaars aangestoken en krijgt iedereen een brandend kaarsje in de hand.'

Hoe het vasten vroeger ging, herinnert Miep zich nog goed: 'Ik had de pech dat ik in de vastentijd jarig was en dan mocht je niet snoepen. Alle snoep ging in een trommeltje en daar mocht je zondags na kerktijd wat uithalen. Ook was het eten van 1 volledige maaltijd per dag gebruikelijk. Voor de rest at je een boterhammetje minder. Het was ook een gezonde rite, een uitzuivering, na al het vette eten van de winter.'

Wijk aan Zee's verhalen

De Jutter gaat een boek maken

Het is deze maand alweer 5 jaar geleden dat hoofdredacteur Paul Blitz onverwacht overleed. Paul had nogal zijn stempel op de Jutter gedrukt, dus de eerste tijd zat de redactie met de handen in het haar. Later vonden we onze eigen weg en schreven we Jutter na Jutter vol. We hebben onderhand al heel wat Wijk aan Zee's geïnterviewd en zeiden wel eens tegen elkaar dat deze mooie verhalen eigenlijk bewaard zouden moeten blijven voor de volgende generatie. Zodat de kleinkinderen nog eens kunnen lezen over opa en oma.

En toen bleek de Jutter 25 jaar te bestaan. Geen mooiere gelegenheid denkbaar om een jubileumboek te maken. We zijn hard aan de slag gegaan om alle verhalen op te diepen, opnieuw te bekijken, in te korten of nieuwe foto's erbij te maken. Ongeveer 50 tot 60 verhalen willen we u presenteren.

De verhalen geven een beeld van het dagelijks leven, de passies en de belevingswereld van de Wijk aan Zee's van ca. 1920, de tijd die Anna Bol (1904) zich nog kan herinneren tot het jaar 2007. Een periode van ruim 85 jaar.

In de ogen van sommige geïnterviewden was hun verhaal alledaags en gewoontjes, maar in de ogen van latere generaties is dit gewone dagelijkse leven juist interessant om te lezen. Wat zouden we graag willen dat er in 1400 al een Jutter bestond en we konden lezen hoe men toen leefde. Daarnaast hebben we gemerkt dat Wijk aan Zee's graag lezen over hun eigen tijd- en dorpsnoten, over waar ze zich mee bezig houden en van wie ze familie zijn. Je leert elkaar een beetje beter kennen.

Het merendeel van de verhalen is van onze hand uit de periode 2002-2007. We hebben ook de waardevolle overleveringsgeschiedenissen van Hein de Vries in het boek opgenomen plus enkele verhalen van Linda Hienkens. We streven ernaar om het boek in juli uit te geven.

Greet Cudovan en Marjan Procee

Van de redactie

Paasbest

De Paashaas had geen zin dit jaar, dus geen gouden ei te vinden op het Paasduin. De Vrijheit houdt 5 april haar eigen Paaspeurtocht door het dorp. Maar eerst de actie Paasbest, waarbij geen eieren maar de rotzooi verzameld wordt. De kinderen spaarden bij de Spar maar liefst vier beeldschermen, een labtop en een webcam bij elkaar.

Voor Jan en Miep de Wildt betekent Pasen meer dan eieren zoeken. Zij vertellen over de symboliek en rituelen in de katholieke kerk.

Mariël vertelt over haar werk in de Zorg en Ria en André de Vries staan al 25 jaar op hun paasbest in de kapsalon.

En om helemaal in lentestemming te komen, kun je gewoon een avondje vrolijk meezingen in de Zon.

Greet Cudovan

Zingen aan Zee

Een gezellige meezingavond in Café de Zon op 13 april

Voor de derde maal komt de groep OVT voor een gezellige meezingavond naar Café de Zon in Wijk aan Zee. De groep brengt onder muzikale begeleiding van Hans Pijlman een heel nieuw programma met een gevarieerd aanbod Nederlandstalige liedjes onder de titel van het gelijknamige lied 'Weet je nog wel?'

Op het programma staan o.a. klassiekers als *Tearoom Tango*, *Als ik toch eens rijk was* en *Op een mooie Pinksterdag*, maar ook hedendaagse hits als *Heb je even voor mij*, *Vrienden voor het leven* en *Als de nacht verdwijnt*. Voor elk wat wils dus.

Alle teksten worden op een groot scherm geprojecteerd. De avond begint om 20.30 uur, entree gratis, een vrijwillige bijdrage wordt op prijs gesteld.

Het zal beslist weer een leuke avond worden met plezierige herinneringen aan de voor velen nog Onvoltooid Verleden Tijd.